

הגזול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

קיד.

עין משפט
נר מצוה

6) ז"ל רב הסגל וכן הוא נקראת (הש"ס). (ס) ב"מ קא: (ז) ז"ל דלמי יעבידן, (ד) לעיל פ"ו. (ה) ז"ל רב אשי וכן הוא גירס' הר"ש, (ו) מפי"ש"י ב"מ ז' ז"ה דמי דמנחמא גרסא גרסא הכא בגמרא פ"ט ופירש"י דהכא וז"ע קמ' וגי' הערוך בערך ת"ב ב' דדיני נבתי פ"י כחכ' בגמרא נ"ל טענה, (ז) לעיל פ"ו. כלים פ"ב מ"ח, (ח) וקדושין נ"ג: (ט) לעיל פ"ו. (י) וז"ל אלו, (כ) ד"ה אמר.

אפומא דחד. ונמלא שהספידו שלא שאין יודעין לרון כמספט: כי דוואר. שלטון: חד אפומא שדו ליה. על פי עד אחד אין מוציאין ממון להכחיש העד כדן מורה. לשון אחר אמו גוזלי וקא מחו ליה (מגילה כח). סריסין (של בית רבי) העומדין לרדות בחוקה: והאמר מר זבין מעב"ס כו'. צבצא מיעזא בהמקבל: ארבעים. הרבעת: בתנ"י הרי אלו שלו. דמסתמא נתייאשו הבעלים מיד וקננהו היאך ביאוש (שנינו רשות: אם נתייאשו הבעלים. כשמעין דלייאוש דלאחר ווי לחסרון כסו אלכ' סתמא לא קשיא לטקיס דסיפא אלטקיס דרישא ובגמרא פריך ומשיני לה חדא בלסטיס עכו"ס וחדא בלסטיס ישראל דמייאש מסתמא: נחיל. גיור"א: לא יקון את הסוכה. נתיאשו דבורים אט סוכת חבירו וירא ליעלן אתה אמת שלא יכדחו לא יקון את הסוכה והוליקן כולן צידה ואפילו ע"מ ליתן דמיס: גב' אס נעל. חמור מן המוכסין: יטויר להאשוניס. ופליגא ברייתא אמתני': יאוש כדי. שנתייאשו הבעלים ביד מוכס לא קנה המוכס ביאוש לצדו בלא נתינת דמיס עירובין דף סב ע"א תורה ע"א נן מ: רש"י ר"ה הר"י אלו שלו וכו' ורש"י רשות. ק"ל דלמי האין אמרי' בגמ' קטרי יאוש כדי ל"ק הו' הו' יאוש ושני רשות אלא ע"כ דלא מקרי שניו רשות מע"ש חוס' לעיל דף סו ואז דבכפא וו דמוס' פליגי מתינו וברייתא מתינו פ"ל דמקרי שניו רשות א"כ אף אמרי' א"כ אס לא וכו' מ"ט יאוש כדי קני הא י"ל דמי' כמתני' דמקרי ש"ר וז"ע: שם ר"ה בגיורא בגמרא. רש"י ב"מ דף ג' ב' ונערוך להן ונמלא סופין למנעלין ועדיין לא נגמרה מלאכתן לכן: של גולן אין מהשכחו מטמאין. דלאו דידיה הוא דכיון דיעד מאן שקליה מיניה לא מייאש: ושל גבס מהשכחו מטמאין. דלייאוש מיייהו דלא ידעי למאן יתבעו: חילוף הדברים. גולן כיון שקליה מיניה כדילא ולא מצי קאי כאפיה מייאש גבס סכר כחישנא ליה ומשכחיה ליה: כספס. דלא שמעין דמייאש דכחא פליגי דמר סכר סתם גזילה ומר סכר חילוף הדברים דמפרישית: אכל בידוע. דשמעין דמייאש: דברי הכל יאוש כדי קני. ואפ"י גבס לר"ש וגולן לרבנן: בידוע נמי מהלוקה. דאי נמי דשמעין דמייאש אמרי רבנן בגולן ללא הו' יאוש דכל שעתא דעמיה למנקטיה צדינא וכן גבס לרבי שמעון: דסני כמפרישין. הך מתינתין דעורות דטירות דקתני לפי שלא נתייאשו הבעלים: שאין יאוש לבעלים. אין יאושן יאוש: מוכס גולן לטקיס גבס: ומשיני בלסטיס מוזיין. דגולן הוא: סיינו גולן. והא תנא ליה

ולא אמרן אלא חד אבל בתרי לא. וז"ל והא לעיל שרי להפקעת הלואה וה"ל מפסידים אומו הרבה שאם היה רואה יכול לכפור וי"ל דמכל מקום לא משמתינן ליה כיון שאין משלם על דם חלא מה שמייני לו: ליבא משום דינא דבר מצרא. פירשתי צפרק המקבל (ב"מ דף קס):

עד דמקבל עירייה בוי. אומר ר"ת דהיינו דוקא כשישראל רואה ליתן לו כמו שנותן לו העכו"ם אבל שם העכו"ם רואה ליתן לו יותר * אין להפסיד צבצל כן:

תנא ואם נמא בוי. מפורש לעיל במרוכז (דף סו. ע):

רבה ואמר בידוע נמי מהלוקת. והא דלאמר במרוכז (לעיל דף קס). ואף רבי אלעזר סכר חיוביה לאמר יאוש כו' עד דפרקי' ודלמא דשמעין דלייאש האו פירכא לא אחי אלינא דרבה דליחו לא מפליג מידו כ"ס לידוע: לפי שאין יאוש

בבעלים מתנינן דה. אין מגיה המשנה חלא כך מפרש שלא נתייאשו הבעלים בלכס אפילו אומרים שנתייאשו: היינו גולן. ואפ"י למ"ד א' לטקיס מוזיין גבס הוא לענין שמשלם כפל אכל מ"מ גולן הוא דמקרי:

ת"ש הגבס והגולן. ומשום דמיטער מליניש קרי ליה גבס אע"ג דלא משלם כפל למ"ד (סס) גולן הוא: דמקנה

א"ר יוחנן בן ברוקה ינאמנת אשה או קמן לומר מכאן יצא נחיל זה ומהלך בתוך שדה חבירו להציל את נחילו ואם הזיק משלם מה שהזיק אבל לא יקוץ את סוכו על מנת ליתן את הדמים ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אומר אף קוצץ ונותן את הדמים: גב' תנא אם נמל מחזיר לבעלים הראשונים קסבר * יאוש כדי לא קני ומעיקרא באיסורא אתא לידיה ואיכא דאמרי * אם בא להחזיר יחזיר לבעלים ראשונים מ"ט * יאוש כדי קני מיהו אי אמר אי אפשי בממון שאינו שלי מחזיר לבעלים הראשונים: הרי אלו

שלו מפני שהבעלים כו': אמר ר' אשי * לא שנו אלא לטמים עובר כוכבים אבל לוסטים ישראל לא סבר למחר נקיטנא ליה בדינא מתקיף לה רב יוסף * אדרבה איפכא מסתברא עכו"ם דייני * בניתי לא מייאש ישראל כיון דאמרי מימר מייאש אלא אי איתמר אסיפא איתמר המציל מן העכו"ם ומן הלסטים אם נתייאשו הבעלים אין * סתמא לא לא שנו אלא עכו"ם משום דייני בניתי אבל לטמים ישראל כיון דאמרי מימר מייאש * תנן

התם עורות של בעל הבית מחשבה מטמאתן ושל גבס מחשבה מטמאתן ר"ש אומר * חילוף הדברים של גולן מחשבה מטמאתן ושל גבס מחשבה מטמאתן מחשבה מטמאתן לפי שלא נתייאשו הבעלים אמר עולא מחלוקת בסתם אבל בידוע דברי יאוש קני רבה אמר בידוע נמי מחלוקת א"ל אביי לרבה לא תיפלוג עליה דעולא דתנן בתנ"י כוותיה לפי שלא נתייאשו הבעלים מטמא דלא נתייאשו הבעלים אבל נתייאשו הבעלים הרי אלו שלו אמר ליה אנן לפי שאין יאוש לבעלים מתנינן לה תנן נטלו מוכסין חמורו כו'

מני אי רבנן קשיא גולן אי ר"ש קשיא גבס בשלמא לעולא דאמר בידוע קני הכא נמי בידוע ודברי הכל אלא לרבה דאמר בידוע נמי מחלוקת הא מני לא רבנן ולא ר"ש בלסטים מוזיין ור"ש היא אי הכי היינו גולן תרי גולן ת"ש * הגבס והגולן והאנס הקדשן הקדשן ותרומתן תרומה ומעשרותן מעשר מני אי רבנן קשיא גולן אי ר"ש קשיא גבס בשלמא לעולא דאמר בידוע קני הכא נמי בידוע ודברי הכל היא אלא לרבה דאמר בידוע נמי מחלוקת הא מני לא רבנן ולא ר"ש הכא נמי בלסטים מוזיין ור' שמעון היא אי הכי היינו גולן תרי גולן וואי בעית אימא הא מתניתא רבי היא דתניא רבי אמר גבס כגולן וקיימא

מוכס: אנס. דקמני גני גולן הוי חמסן דיהיב זוזי: ורבי שמעון סילא. דלאמר גולן קני: וקיימא

הגהות הב"ה

(ה) גב' איהו נמי אחד מומחא שדו: (ז) רש"י ד"ה מהשכחו וכו' לעובצא. כ"כ פ"ל ב"ד פ"ו ע"ב:

גליון הש"ס

גב' קסבר יאוש כדי לא קני. מתנה לי בתיבולא לעיל דף סו ע"ב דהקשה אבי לר"י מעורות על טע"כ וכו' הא מתעמא דהכא מוכח כד"י דע"כ יאוש לחוד לא קני: שם ל"ש אלא לטמים עכו"ם. עין עירובין דף סב ע"א תורה ע"א נן מ: רש"י ר"ה הר"י אלו שלו וכו' ורש"י רשות. ק"ל דלמי האין אמרי' בגמ' קטרי יאוש כדי ל"ק הו' הו' יאוש ושני רשות אלא ע"כ דלא מקרי שניו רשות מע"ש חוס' לעיל דף סו ואז דבכפא וו דמוס' פליגי מתינו וברייתא מתינו פ"ל דמקרי שניו רשות א"כ אף אמרי' א"כ אס לא וכו' מ"ט יאוש כדי קני הא י"ל דמי' כמתני' דמקרי ש"ר וז"ע: שם ר"ה בגיורא בגמרא. רש"י ב"מ דף ג' ב' ונערוך להן ונמלא סופין למנעלין ועדיין לא נגמרה מלאכתן לכן: של גולן אין מהשכחו מטמאין. דלאו דידיה הוא דכיון דיעד מאן שקליה מיניה לא מייאש: ושל גבס מהשכחו מטמאין. דלייאוש מיייהו דלא ידעי למאן יתבעו: חילוף הדברים. גולן כיון שקליה מיניה כדילא ולא מצי קאי כאפיה מייאש גבס סכר כחישנא ליה ומשכחיה ליה: כספס. דלא שמעין דמייאש דכחא פליגי דמר סכר סתם גזילה ומר סכר חילוף הדברים דמפרישית: אכל בידוע. דשמעין דמייאש: דברי הכל יאוש כדי קני. ואפ"י גבס לר"ש וגולן לרבנן: בידוע נמי מהלוקה. דאי נמי דשמעין דמייאש אמרי רבנן בגולן ללא הו' יאוש דכל שעתא דעמיה למנקטיה צדינא וכן גבס לרבי שמעון: דסני כמפרישין. הך מתינתין דעורות דטירות דקתני לפי שלא נתייאשו הבעלים: שאין יאוש לבעלים. אין יאושן יאוש: מוכס גולן לטקיס גבס: ומשיני בלסטיס מוזיין. דגולן הוא: סיינו גולן. והא תנא ליה

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א' תר"ה היינו גולן ואפילו למ"ד. כ"כ לעיל מ' דף טע:

לעזי רש"י

גיור"א. (א) יאשו לע"ז. אר"י צ"ל: (ג) רודף.

לעזי רש"י

גיור"א. (א) יאשו לע"ז. אר"י צ"ל: (ג) רודף.

מוסף רש"י

עורות של בעל הבית מחשבה מטמאתן. על הבית אטו עשוי למוכרין ועשה מהן מטות ודולבולאות וקטלנות ומשמשן עליהן לזכר שאלו לו גבס חסרון מלאכה מקלנין טומאה מיד (לע"ז סו). ושל עברין. טעמי למכור אין מהשכחו מטמאתו דעבד דממלך ומזבין הילוקי עשה מהם מנעלים ועדיין לא נגמרה מלאכתן לכן (סס). של גולן אין מחשבה מטמאתן. ואע"פ שחשב עליהן לזכר שאין בו חסרון מלאכה, כגון לכסוי חנילות סוסים ופרישין כמו שפירשתי מעורות דובין מ"ט דסתם גולות ליכא יאוש, דכיון דיעד מאן שקליה חלו ומעט ליה לרינא (סס). חילוף הדברים. סתם גזילה ליכא יאוש, דכיון דלעמיה גולה מיניה אינש אלמלא הוא, אכל סתם גזייה ליכא יאוש, דסכר משכחא ליה לגבס (שס) חמסן קדושין (ב). והאנס. חמסן דיהיב למי (לע"ז סו). הקדשן הקדשן. ואסור ליהנות (סס). ותרומתן תרומה. אסור לריס (סס).

דתקנה בעלמא תקנו דיה. משום דרבי שלום כמו יוני שזנך ומימה דלמאי לא קני להו מדאורייתא כהגדה הכורית: **המכיר** כליו וספריו ביד אחר בוי. לפני יאוש איירי כדפירש הקונטרס דלי לאחר יאוש היה ממחייב להחזיר ונראה דכספרים היו לעולם לפני יאוש שאין רגילות להמייאש מספרים ולא מיבעיא מנגידי עובדי כוכבים דלא מייאש אפי' מכלים כיון דדייני בגימטא כדלמא לעיל אלא אפי' בגנב ישראל אין רגילות להמייאש מספרים דסוף יבאו ליד ישראל דאין גנבים מוכרין אותן רק לישראל ולסוף חוזרין לבעלים ובכלים נמי מיירי לפני יאוש ואפילו לרבנן נמי דלמרי סתם גניבה יאוש בעלים הוא מיירי כגון שהבעלים רודפין אחריו וידוע שלא נתייאשו מהן מעולם מ"מ נוטל מה שנתן מפני תקנת השוק כדלמא בגמרא וא"ת בלא תקנה יכול מה שנתן דמני אחר להליל מתכוונתי ולהשיב אצדעה וי"ל דמיירי שהיה יכול לתבוע מבני אדם שלנו כמון צימו אפילו לא היה זה קונה אותם ועי"ל דלא שייך למימר הכי כלל שהרי הלווקח טוען שקנה מאדם אחר נאמן ולא ממוחם שלנו כמון צימו דתקנתו סיפא שאני אומר מכרן לאחר ולקחן זה ממנו והוא דלא קאלמר שאני אומר שהוא מכרן לו משום שאין הלווקח טוען שזה מכרן ונה שמקש אמאי נאמן לומר לקוחין הן צדי והלא ספרים עשויין להשאיל ולהשכיר מפורש בנזק המקבל (בי"מ דף קפז. וס"ו):

דקאמרי הללו כליו וספריו של פלוני אומרים אלו כליו וספריו של פלוני שני אדם הללו נושאין והן ממכרין שהם מדשים: **אמר**

וקיימא לן לקמן דהא גנב כגזול דקאלמר רבי כגזול דר"ש קאלמר דקני ולא כגזול דרבנן דלא קני: **הא לאו מפני כבוד אביהם לא.** אלמא גזול לרבי קני כר"ש וקאלמר גנב כגזול אלמא מרזייהו קני: **מאי וכן.** (ב) פשיטא דקני ציאוש דמ"ש נחיל מנסות: **קנין דרבנן הוא.** דאין כלן גזל אלא מפני דרכי שלום

דהא דהפקר ניבחו ומניא (חולין דף קמ"א): **יוני שזנך יוני עלייה אין בהן משום גזל אלא מפני דרכי שלום:** **מרדפין אחרים.** קודם דיבור הקטן דרגלים לדבר דשלו הם: **לעדום אשה.** שמע מן המיניקות שהיו אומרים הרי אנו הולכין לספוד ולקבור איש פלוני צפי צמחא לדימנות (דף קמ"א): **והעבילוני.** לפי שדרכו של מיניק לטפח צשרלים וצטומאות: **בדילין ממני.** מפני תרומתי: **בפרוסה דרבנן.** צומן היה דרכי לאחר חורבן היה ואיכא מ"ד לא קידשה ולא עמיד (לכ"ט): **והשיאה רבי לכהנה.** ואע"ג דליקורה דאורייתא היא משום אונה: **בשבויה הקילו.** דספיקא בעלמא היא: **שיבא שופך יינו.** צמתי הוא זה צא צמינו של יין וזה צא כבוד של דבש נסדקה צמית של דבש: **ונוטן פסגו.** אס מת חמור חצירו הנוטן פסגן כדרך וחמורו של זה טעון עלים: **מתני' שם גניבה.** שללא קול שנגנבו כליו: **נשבע לוקח כמה נאן ויטול.** ויחזיר לו כליו ולפני יאוש קמיירי: **גב' הפגין.** לעק: **עילא מלא.** פירכא היא. כלומר עילא מלא כשמכר כליו ונחמטו וידע שמכרן לוקח לאחר עמד והפגין ולעק צלילה להאמין דצדיו כשיערער: **אנכרקהאוס.** חבילות: **בדמי קננהו.** דהנא צמתרת צר מימה הוא כדכתיב: **אס צמתרת ימלא הגנב וגו' וכיון דלי היה צדיה פטור כי מכרן לאחר אמאי מהדר להו לוקח:** לא

(א) [לעיל קמ"א: קיד.], (ב) [יבמות קמ"א: גיטין ע"ג; כח"י. א. כמות כ"ד. ד] שם (ז. א.) [כמות כ"ד. ו. א.], (ח) [לעיל פ"א. ד. ג' ה"ד"ף א"ר אב"ה. ח. ו. א. ד. א.], (ט) [ע"י שבעות ט"ז. א. ו. א. ד. א.], (י) [למקמן קמ"א. ט. א. שמת כ"ב. ט. ו. ד. ו. א.],

הגהות הב"ח

(א) גמרא אל אמרת בשלמא גזול דר שמעון קאלמר משום הכי קני אלא אל אמרת גזול דרבנן קאלמר מני כל"ל ומיניק גנב נחמק צי פעמים: (ב) רש"י ד"ה מאי וכן. י"ב עין פרש"ס צ"ב דף נב ע"ב:

הגהות הגר"א

[א] גב' והכל (רשום עליו אות ב') אומרים כי כגון (רשום עליו אות ב') דלמרי הללו כו'. י"ב למתקנה (רשום על פניו למתקנה אות א"ב) כגון דלמרי הללו כו' א"ב לכו"ן מכלל עד שם וע"י רמב"ם:

וקיימא לן כגזול לר"ש: **גופא רבי** אומר אומר אני גנב כגזול איבעיא להו כגזול דרבנן קאלמר ולא קני או דלמא כגזול דר"ש קאלמר וקני ת"ש נטלו מוכסין חמורו וכו' מני אי רבנן קשיא גזול אי ר"ש קשיא גנב אי אמרת בשלמא רבי כגזול דר"ש קאלמר וקני הא מני רבי היא משום הכי קני אלא אי אמרת כגזול דרבנן קאלמר ולא קני הא מני לא רבי ולא ר"ש ולא רבנן הב"ע בלסמים מוויין ור"ש היא אי הכי היינו גזול תרי גוויי גזול ת"ש הגנב והגזול והאנס הקדשן הקדש ותרומתן תרומה ומעשרותן מעשר מני אי רבנן קשיא גזול אי ר"ש קשיא גנב אי אמרת בשלמא (ב) גנב כגזול דר"ש קאלמר משום הכי קני אלא אי אמרת גנב כגזול דרבנן הא מני בלסמים מוויין ור"ש היא אי הכי היינו גזול תרי גוויי גזול ר"ש רב אשי לרבה ת"ש דמתני רבי לרבי שמעון בריה לא דבר שיש בו אחריות ממש אלא אפילו פרה וחורש בה חמור ומחמר אחריו חייבין להחזיר מפני כבוד אביהן טעמא מפני כבוד אביהן הא לאו כבוד אביהן לא ש"מ רבי גזול דר"ש קאלמר ש"מ: **וכן נחיל של דבורים:** מאי וכן הכי קאלמר אפילו נחיל של דבורים "דקנין דרבנן הוא סד"א האי כיון דרבנן בעלמא הוא דקני ליה אפילו סתמא נמי מייאש קמ"ל אם נתייאשו הבעלים אין אי לא לא: **א"ר יוחנן בן ברוקא נאמנת אשה וקמן כו':** אשה וקמן בני עדות גינהו אמר רב יהודה אמר שמואל הכא במאי עסקינן כגזול שהיו בעלים מרדפין אחריהם ואשה וקמן מסיחין לפי תומם ואומר מכאן יצא נחיל זה אמר רב אשי אין מסיח לפי תומו כשר יאלא לעדות אשה בלבד א"ל רבינא לרב אשי ולא והרי נחיל של דבורים מסיח לפי תומו הוא שאני נחיל של דבורים דקנין דרבנן הוא ודאורייתא לא (והאמר רב יהודה אמר שמואל ימעשה באדם אחד שהיה מסיח לפי תומו ואומר זכרני כשאני תינוק ומורכבני על כתיפו של אבא והוציאוני מבית הספר והפשיטוני את כתנתי והטבילוני לאכול בתרומה לערב ורבי חנינא מסיים בה הכי וחבירי בדילין ממני והיו קורין אותי יוחנן אוכל חלות והעלהו רבי לכהונה על פיו בתרומה דרבנן ואכתי דאורייתא לא והא"ל כי אתא רב דימי אמר רב חנא קרטיגנא ואמרי לה רב אחא קרטיגנא משתעי מעשה בא לפני רבי ואמרי לה מעשה בא לפני רבי בחינוק אחד שהיה מסיח לפי תומו ואמר אני ואמי נשבינו לבין העכו"ם יצאתי לשאוב מים דעתי על אמי ללקוח עצים דעתי על אמי והשיאה רבי על פיו לכהונה (ב) בשבויה הקילו: אבל לא יקוץ את סוכו [וכו']:] **תניא ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא אומר הנאי ב"ד הוא שהיא יורד לתוך שדה של חבירו וקוצץ סוכו של חבירו להציל את חבירו ונוטל דמי סוכו מתוך נחילו של חבירו ותנאי ב"ד הוא שהיא שופך יינו ומציל את דובשנו של חבירו ונוטל דמי יינו מתוך דובשנו של חבירו ותנאי ב"ד הוא שהיא מפרק את עציו וטוען פשתנו של חבירו ונוטל דמי עציו מתוך פשתנו של חבירו שע"מ כן הנחיל יהושע לישראל את הארץ: **מתני' יהמכיר כליו וספריו ביד אחר ויצא לו שם גניבה בעיר ישבע לו לוקח כמה נתן ויטול ואם לאו לאו כל המנו שאני אומר מכרן לאחר ולקחן זה הימנו: גב' וכי יצא לו שם גניבה בעיר מאי הוי ליחוש דילמא זבנינהו והוא ניהו קא מפיק שמוא א"ר יהודה אמר רב כגזול שבו בני אדם בתוך ביתו ועמד והפגין בלילה ואמר נגנבו כליו כ"ש עילא מצא רב כהנא מסיים בה משמיה דרב כגזול שהיתה מחתרת חתורה בתוך ביתו ובני אדם שלנו בתוך ביתו יצאו ואנכרקהאות של כלים על כתפיהם (א) והכל אומרים נגנבו כליו של פלוני ודלמא כלים הוו ספרים לא הוו א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן כגון דקאמרי נמי ספרים וליחוש דלמא זוטרי וקא מעין רברבי א"ר יוסי בר חנינא דקאמרי ספר פלוני ופלוני ודלמא הוו עתיקי וקא מעין חדתי "אמר רב כגזול דאמרי הללו כליו של פלוני הללו ספריו של פלוני ומו אמר רב הכי והאמר רב (ב) בא במחתרת ונטל כלים ויצא פטור מ"ט בדמי קננהו ה"מ דקננהו בבא במחתרת דמעיקרא מסר נפשיה לקטלא אבל הני כיון דלא מסרו נפשיהו לקטלא לא אמר רבא ילא שנו אלא בעל הבית העשוי למכור כליו אבל בעל הבית שאינו עשוי למכור כליו לא****

(א) [לעיל קמ"א: קיד.], (ב) [יבמות קמ"א: גיטין ע"ג; כח"י. א. כמות כ"ד. ד] שם (ז. א.) [כמות כ"ד. ו. א.], (ח) [לעיל פ"א. ד. ג' ה"ד"ף א"ר אב"ה. ח. ו. א. ד. א.], (ט) [ע"י שבעות ט"ז. א. ו. א. ד. א.], (י) [למקמן קמ"א. ט. א. שמת כ"ב. ט. ו. ד. ו. א.],

הגהות הגר"א

[א] גב' והכל (רשום עליו אות ב') אומרים כי כגון (רשום עליו אות ב') דלמרי הללו כו'. י"ב למתקנה (רשום על פניו למתקנה אות א"ב) כגון דלמרי הללו כו' א"ב לכו"ן מכלל עד שם וע"י רמב"ם:

